

POSTANOWIENIE

Dnia 25 czerwca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Wiak

w sprawie z wniosku G. G.

o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego Małgorzaty Bednarek, Zbigniewa Kapińskiego, Ryszarda Witkowskiego od orzekania w sprawie o sygn. akt I KK 356/22,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 25 czerwca 2024 r.,

pozostawia wniosek bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Pismem z 17 marca 2023 r. obrońca oskarżonego G. G. (dalej: „wnioskodawca”) wniósł o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego: Małgorzaty Bednarek, Zbigniewa Kapińskiego i Ryszarda Witkowskiego od rozpoznania sprawy o sygn. akt I KK 356/22. Jako podstawę wyłączenia wnioskodawca wskazał przepis art. 40 § 1 pkt 1 k.p.k., dowodząc, że sprawa dotyczy ich bezpośrednio z uwagi na fakt, iż w kasacji podniesiono zarzut wydania wyroku przez sąd wadliwie obsadzony (art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.), zaś nieprawidłowość ta wynika z wadliwości procedury nominacyjnej sędziów rozpoznających sprawę przez Sąd Apelacyjny we Wrocławiu, a sędziowie: Małgorzata Bednarek, Zbigniew Kapiński i Ryszard Witkowski zostali powołani na stanowisko sędziów Sądu Najwyższego w ramach tożsamej procedury.

W uzasadnieniu wniosku wskazano, że wymienieni sędziowie zostali powołani do pełnienia funkcji sędziów Sądu Najwyższego w wyniku rekomendacji Krajowej Rady Sądownictwa, która nie jest organem tożsamym z organem konstytucyjnym, którego skład i sposób reguluje Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej. Wnioskodawca subsydiarnie przywołał również art. 41 § 1 k.p.k., jako podstawę wyłączenia wyżej wymienionych sędziów, wskazując, że wadliwa nominacja w przypadku sędziów Sądu Najwyższego jest immamentnie związana z brakiem bezstronności o charakterze instytucjonalnym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek należało pozostawić bez rozpoznania.

Pomimo że wnioskodawca w treści wniosku powołał się na podstawy wyłączenia sędziego zawarte w przepisach Kodeksu postępowania karnego (art. 40 i 41 k.p.k.), należy zwrócić uwagę, iż istota zawartych w nim zarzutów odpowiada dyspozycji przepisu art. 26 § 2 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (tekst jedn. Dz.U. 2024, poz. 622, dalej: „u.SN”). Wnioskodawca kwestionuje bowiem prawidłowość procedury ich powołania. W orzecznictwie przyjmuje się tymczasem, że kwestionowanie procedury powołania na urząd sędziego Sądu Najwyższego (np. z powodu okoliczności dotyczących przebiegu procedury konkursowej) jest przejawem kwestionowania niezawisłości sędziego (np. postanowienie Sądu Najwyższego z 3 czerwca 2020 r., I NWW 16/20).

Zgodnie z art. 26 § 2 u.SN, do właściwości Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych należy rozpoznawanie wniosków lub oświadczeń dotyczących wyłączenia sędziego albo o oznaczenie sądu, przed którym ma się toczyć postępowanie, obejmujących zarzut braku niezależności sądu lub braku niezawisłości sędziego. Sąd rozpoznający sprawę przekazuje niezwłocznie wniosek Prezesowi Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych celem nadania mu dalszego biegu na zasadach określonych w odrębnych przepisach. Przekazanie wniosku Prezesowi Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych nie wstrzymuje biegu toczącego się postępowania. Natomiast zgodnie

z art. 26 § 3 u.SN wniosek, o którym mowa w § 2, pozostawia się bez rozpoznania, jeżeli obejmuje ustalenie oraz ocenę zgodności z prawem powołania sędziego lub jego umocowania do wykonywania zadań z zakresu wymiaru sprawiedliwości.

W niniejszej sprawie wnioskodawca wnosząc o wyłączenie SSN Małgorzaty Bednarek, Prezesa SN Zbigniewa Kapińskiego oraz SSN Ryszarda Witkowskiego nie powołał żadnych okoliczności, które miałyby świadczyć o braku ich niezawisłości. Wniosek w tym zakresie ma charakter abstrakcyjny i nie odnosi się do żadnego konkretnego zdarzenia, które przynajmniej uprawdopodobniałoby zarzut braku niezawisłości sędziów. Jedynym argumentem, jaki w tym względzie wskazał wnioskodawca jest okoliczność rekomendowania wymienionych sędziów Sądu Najwyższego przez Krajową Radę Sądownictwa ukształtowaną zgodnie z przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2018, poz. 3). Tym samym podniesiona przez niego argumentacja odpowiada dyspozycji normy zawartej w art. 26 § 3 u.SN. Wnioskodawca w istocie kwestionuje bowiem sam status sędziów objętych wnioskiem o wyłączenie jako sędziów Sądu Najwyższego. Tego rodzaju zarzuty pozostają niedopuszczalne w świetle obowiązujących przepisów.

Na marginesie należy dodać, że niezależnie od niniejszego postępowania, zarządzeniami Prezesa Sądu Najwyższego kierującego pracami Izby Karnej z dnia 24 października 2023 r. (I KB 2/23 oraz I KB 3/23) na podstawie art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 29 § 6 i nast. u.SN odrzucono wniosek wnioskodawcy o zbadanie spełnienia przez SSN Ryszarda Witkowskiego i SSN Małgorzatę Bednarek wymogów niezawisłości i bezstronności.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[SOP]

[ms]

